

Kronieken december 2015

Om de maand te beginnen: **koorrepetitie op 04/12**, in de kapel, met orkest, in de juiste volgorde zingen.

Voor de Carol of the Magi komen de mannen vanachter uit de kapel, waar de kerststal is opgesteld. Ik voel mij onzeker en blijf op het koor zitten ... Bij lied 419, 'The Colours of Christmas' dat de vrouwen alleen zingen, gaan de mannen in de kapel zitten om 'ne keer te luistren!'. Na lied 411 'Dance and Sing' (inoefenen!), hebben we even tijd om een instrumentaal intermezzo mee te volgen. Bij lied 401 steken enkelen de kaarten met de afbeelding van het gezongene omhoog, ter illustratie. Het wordt heel goed!

05/12: Effataviering met pater Gaston en Walter VW als voorgangers. Chrisje verwelkomt de gemeenschap en ze spreekt even over de symboliek van de adventskrans.

We gaan verder schatten zoeken, maar eerst steken we de tweede adventskaars aan en we bidden erbij.

Een profeet is als een glasvezelkabel: in de stilte van de woestijn verdwijnt zijn persoonlijkheid en wat hij vervoert wordt glashelder. We luisteren naar twee dergelijke boodschappen (Lucas 3, 1-6).

Een verhaaltje. Als Gandhi als jonge man van Zuid-Afrika naar India gaat, is dat niet voor de Congrespartij, maar om boeken te lezen en te studeren. Maar eigenlijk wil hij gaan spreken over wat mensen in India nodig hebben: zout dat niet belast wordt, brood zonder belasting. Plots verliest hij een schoen en werpt de tweede er achteraan. Aan zijn verbaasde toekijkers zegt hij: *"Wie die ene eerste schoen vindt, kan met één schoen toch niets doen?"*

Uit het evangelie van Lucas, waar Johannes in de woestijn is, leren we: op de eerste plaats: *"Kom tot inkeer!"* of: 'ga in gesprek met jezelf!' Drink één koffie, drink thee: maak water heet en trek leven uit woorden, of nog beter; drink wijn in stilte zoals God die stil is. Of nóg beter: drink water, want we zijn uit water gebouwd!

Ten tweede leren we : *"Laat je dopen, maak je nat!"*

We breken brood, we delen brood en wijn, en dan komen de kinderen terug van hun afzonderlijke viering met Mieke en Henk, en ze vertellen over de schatten die ze gevonden hebben, die hier in de kapel zitten: mama en papa, die voor hen zorgen en hen graag zien. Die dingen hebben ze opgeschreven en die hangen ze aan de waslijn achteraan in de kapel.

Wij hebben gebeden en gedankt: voor die arbeiders in de Voskenslaan die ervoor zorgen dat het vooruitgaat, voor mensen die in deze adventstijd niets dan duisternis ervaren bijv. bij de dood van een geliefde, voor het begin van de Advent, en met de woorden van Theresia van Avilá: *"Dat niets ons afleidde van wat belangrijk is!"* En bidden we voor vrede, voor vrede, voor vrede! Ook dat onbegrijpelijke gebed dragen wij met ons mee ...

Koffie en thee, praten met pater Gaston en zijn collega, die hier bij ons is en die geniet van het bijzondere van deze gemeenschap.

Dus oefenen we verder (zie 04/12) **op de koorrepetitie van 11/12 in de kapel**, met orkest en met aanduiding van de sprekers of 'lezers' (Annette en de broers). Let op: lied 404 heel zacht te zingen, bij lied 405 opletten voor p, mp en mf! Bij lied 144 zou het best zijn dat we het begin van elke strofe van buiten kennen en 'geeft er dan maar een lap op!' Voor alle liederen, vooral voor lied 409 geldt: 'goed articuleren!' en lachen, dames! Bij lied 401 wordt Bart P wel héél enthousiast, lied 71 valt onder de categorie 'ja wadde!' Iedereen overleeft de repetitie!

Guido zal ons met plezier bezig zien, maar **op 12/12 gaan we met een 'kleiner' koor zingen voor 'Kerst rond het Kasteel'** met Kerstmarkt op Borgwal in Vurste, in open lucht, op een afgedekt verhoog, zonder begeleiding van het orkest. Ilse dirigeert. We zingen Christmas Carols, doen ons uiterste best: het is een enorme proef die we goed doorstaan!

Voor **de voorbereiding op haar plechtige communie** stelt Linde het zeer goed bij haar meter Lut!

Om 18.30 is er Effatagemeenschapsviering en Gevi: Agnes begroet de gemeenschap met een verwijzing naar het einde van het concilie in 1965: alle ramen open! Maar is dat wel gebeurd? In elk geval willen we er hier werk van maken, ook bij het aansteken van al die kaarsen!

De viering wordt geleid door Odette en pater Gaston. Nu zoeken we schatten van mensen, om liefde te geven en te krijgen. Hierbij is een vraag belangrijk: "Wat moeten we doen?" Het antwoord vinden we bij Johannes, maar seffens spreekt Mostafa ook over 'De Tinten' en zijn ervaring met voortvluchtig zijn. Maar eerst lezen we Lucas 3, 10-18: daar is die vraag terug: "*Wat moeten we doen om goed te leven?*" Met zijn antwoord vertelde Johannes het goede nieuws.

Dan stelt Mostafa zichzelf voor en 'De Tinten' (zie hun indrukwekkende website!): ik heb hard gewerkt zegt Mostafa, wij werden met geld ondersteund maar mét notariële akten en met goede materialen, men verdiende niets aan de mens! Mostafa komt uit Iran, hij was een tijdlang 'sans papiers', dan kwam alles in orde en heeft hij gewerkt via 'De Tinten'. Maar Mostafa is zenuwachtig en hij spreekt liever los van zijn tekst en zo gaat een deel van wat hij zegt, de mist in ... Odette neemt over en ze vertelt dat nu juist met al die verwarring rond vluchtelingen in Gent 250 vluchtelingen verwacht worden en men tracht hierbij zonder invloed van de politiek te werken!

Het is vandaag de derde zondag van de Advent, traditioneel is er vandaag uitzonderlijk omhaling: voor Welzijnszorg. Wij zijn de handen van God, om te doen, om goed te laten leven. Bedankt Mostafa! Jij die van zo ver kwam om ons te leren wat we moeten doen!

Annette leest de bezinning: het gaat over kleine stapjes en kleine vooruitgang, over het feit dat je het maar moet durven zeggen om te blijven geloven.

Wij hebben gebeden voor de vader van Saskia, voor geestkracht voor de nieuwe kardinaal en voor geloof in zijn engagement, voor een jaar van geïnspireerde broederlijkheid. We danken voor het zingen in Vurste en spreken nu al af voor half januari om als koor een zingend bezoek te brengen aan het Psychiatrisch centrum Dr. Guislain (eindelijk!, want hier ook zijn we bij de Broeders van Liefde).

Dan is er koffie, chocolademelk en boterhammen, melkbrood, kramiek en chocoladebrood en tijd **om te praten, te leven met elkaar!**

18/12 Repetitie Effatakoor: Generale repetitie in de juiste kledij en met een instrumentaal deel! Er zitten enkele mensen te luisteren in de kapel en die vinden het 'Waw!' en het is ook zo! Maar we moeten nu wel vermijden de indruk te geven dat het moeilijk is ... Walter VW zal een korte inleiding geven.

Bij lied nr 401 moeten de grote kaarten tijdig opgestoken worden en dan weer naar omlaag, behalve op het einde van het lied, als alle kaarten en de kleine kaartjes in de kapel 'wapperen'.

19/12. Eerst is er om 16.45 **bijeenkomst van de meditatiegroep.** Walter VW stuurde zijn 'Impuls voor december' door. Een uittreksel: 'Kerstmis nadert. Ik heb me wel eens afgevraagd waarom de kerk zo iets als 'sterke tijden' heeft bedacht. Twee maal op een jaar in de advent en de vasten nodigt de kerk ons uit om het stof weg te blazen van onze verbinding met elkaar en met het dragende mysterie. Ik moet telkens toegeven dat als zo'n periode aanvangt, ik vaak in een wat slappere periode zit. De start van zo'n sterke tijd werkt dan voor mij als een 'wake up call'. (...) Door de drukte op en rond het werk was mijn meditatiepraktijk weer wat teruggeplooid. Ik was dankbaar als ik elke dag mijn 20 minuten uit de brand kon slepen. (...)'

Om **18.30 uur**, op het gewone uur is er **Effataviering, verzoeningsviering.** Bernadette verwelkomt de gemeenschap, op deze 4de zondag van de advent, nu ook de 4de waslijn is gespannen. De dagen zullen weer gaan lengen, maar nu is het nodig meer licht te geven: kaarsen worden aangestoken. Henk en pater Gaston gaan voor in de viering, Dirk De Backer assisteert voor het verzoeningsmoment.

Wij staan aan de vooravond van de kortste avond: de donkerste nacht, toont de helderste sterren! We gaan verder met het schattenidee: welke schatten vinden we in Jezus de Christus, maar wat belemmert ons om die schat aan te spreken? Om het antwoord te vinden worden we geholpen door het evangelie (Lucas 1, 39-45), door het verhaal van Maria en Elisabet. Is het juist wat daar

gebeurt? Het evangelie is hoop, is verwachting, Maria en Elisabet kijken uit, in deze zo belangrijke nacht, naar Jezus, die een uitdaging is om iets met ons leven aan te vangen, om over de hindernissen heen 'ja' te zeggen.

Is onze vreugde en verwachting groot genoeg om onze 'vuile was' achter te laten? Wat ons verhindert om Jezus echt in ons leven toe te laten, hoort bij het vergevingsmoment. Daarom bidt priester Dirk om vergeving en ontferming en zingen wij lied 9 'Heer, ontferm u!' Dan is er dat belangrijke verzoeningsmoment en zij die deze belemmeringen een naam konden geven, brengen die mee en die worden aan de vierde wasdraad gehangen.

Dan breken wij brood en delen wijn en we bidden, terwijl we uitzien naar vrede en het kindje Jezus, denken wij vol mededogen aan die gezinnen waar kinderen op de fiets werden doodgereden, voor Fanny die veel te vroeg is overleden en wier naam in steen zou moeten worden geëts. Wij bidden voor kinderen die op welke wijze dan ook thuis werden opgevangen als ze met 'cijfers' thuiskwamen en we danken voor de vreugde van de Christmas Carols, opdat dat vuur zou zichtbaar worden!

Morgen is het vroeg dag, een zware dag en er moet nog heel wat klaar gezet worden!

En **zondag, 20 december** is er de langverwachte dag van het **zingen in concert**, met het orkest, van de **Christmas Carols**, een late hulde aan Guido, die om begrijpelijke redenen (wie moest het weer allemaal doen?) een concert uitstelde. Er zijn twee optredens, beide volgeboekt, met hetzelfde programma. Een podium is al klaargezet voor het koor, maar met een taboeretje erbij wordt voor mij schrijven veel gemakkelijker: je hebt maar twee handen! Odette verjaart vandaag, daarom repeteren we zagezegd 'Joy', maar het wordt al heel snel 'Happy Birthday' tot grote verrassing van de gevierde en jarige Odette! Jassen en handtassen zijn achtergelaten in de 'Leefgroep Sluis' waar we even wachten en waar er iets te drinken valt (smeren?).

Walter VW leidt de concerten in, hij spreekt (terecht) over de droom van Guido, over de sfeer rond Kerstmis. De opbrengst van beide concerten gaat naar 'De Tinten' en naar de 'Clemensactie'. Teksten worden aan elkaar gepraat door Annette, Johan en Herman en dan zingen we, te beginnen met de bassen en de tenoren in de Carol of the Magi. Er is een instrumentaal tussenspel, inge oefend door ons orkest en door Hilde, met een verdiend applaus. Slot is een majestueus 'Joy', en tussendoor zingen we samen met iedereen in de kapel 'The twelve days of Christmas', een soort aftelrijm.

Het concert van 17.00 uur wordt zo mogelijk nog beter, een staande ovatie is wel verdiend.

Nadien is er receptie, maar die moet kort gehouden worden: iedereen is moe. Wij ook.

Ilse schrijft dat haar dochter Jade vroeg om al die inspanning niet verloren te laten gaan, waarop Hilde zei: *"Wees maar niet bang, wij zijn nog maar begonnen!"* Ilse schrijft ook dat Guido, waar hij ook is (bij ons!), zal gezegd hebben: *"Dat zijn de mijne!"* en zo voelen wij ons ook! En Walter VW schrijft: 'Met wat vertraging wil ik jullie toch nog eens van ganser harte bedanken voor die schitterende prestatie van vorige zondag. (en daar sluit ik mij –Wouter-graag bij aan, als ik besef wat al werk er is verzet onder meer in de Effatazaal en in de kapel.) Ik heb veel echo's mogen ontvangen van mensen die diep geraakt waren. Mensen die ons van ver kenden, hebben genoten om weer eens contact te mogen maken met die warme Effatafamilie.

Zoveel kleine details toonden zoveel inzet en liefdeskracht.

Ook voor mij was het terug verbinding maken met die warme onderstroom van Guido die mensen verbond en open brak.

Maar tegelijk was het meer dan pijn voelen om wat geweest was.

Ik heb zondag zoveel toekomstkracht in jullie gezien.

Dat vuur dat het verhaal doorgaat gedragen door zoveel stemmen en handen.

Het geeft me vertrouwen voor de toekomst ... "samen slagen" wordt ons motto voor de komende maanden.'

Maandag 21/12: een groep vrijwilligers zorgt voor het netjes maken van kapel en Effatazaal. Men noemt dat '**kapelkuis**'. Ook voor de middernachtmis en de gemeenschappelijke kerstavond-maaltijd is er heel wat voorbereidend werk! Bedankt al die stille werkers!

Donderdag 24/12 om 19.00 uur is er naar goede gewoonte een gemeenschappelijk **kerstavondmaaltijd**: lekker, met een soepje, 'pannekens' en koffie met ijs. Bedankt voor al die stille werkers! God zal 't u lonen! Dan moet de Effatazaal weer in orde staan voor de receptie van de middernachtmis!

De **middernachtmis, met koor, is bij ons nog steeds om 00.00 uur**. Guido en de stuurgroep waren daar voor: houden zo! Het koor repeteert eerst enkel minder gezongen liederen: lied 135 (Dat een nieuwe wereld komen zal) en liederen 152 en 150 (Wij komen te samen en Stille Nacht), Ilse leidt koor en een klein orkest. Het voorziene slotlied, 'Joy', wordt vervangen door 'Noe! Noe!', aangezien Filip als pianist toch kon komen.

Pater Gaston gaat voor, Bernadette assisteert. Wees allemaal welkom om te vieren, moet er licht zijn? Maar er is een groot licht op komst, het licht van de wereld, Jezus de Christus. Die zoon van Jozef kan een groot man worden, die ons steeds meer verlicht. Dan zien we Maria een grote reis maken en alleen de herders zijn getuige van dat bijzonder kind in Bethlehem, een kind bestemd voor een nieuwe leiding, om licht te zijn in de duisternis.

Het evangelie wordt gelezen: Lucas, 2de hoofdstuk over Christus geboorte en de herders.

Wat zeggen de engelen tot de herders? 'Gij zult het pasgeboren kind vinden, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe. 'Wat was het thema van de advent? 'Kom en zie' op zoek naar de schat. We zien een kind dat licht uitstraalt, dat lichtjes krijt, dat kindergeluiden maakt. De herders kijken met geloof, zij weten dat God een stap doet naar deze wereld, zij zeggen: 'Komt laten wij aanbidden'. Wij horen hier: zij zullen een kind vinden in doeken gewikkeld.

De tweede boodschap is: 'vrede'. Een goed christen is iemand die vrede zoekt. Vrede komt heel stil aan, als op duivenpootjes, langs kleine mensen die vrede brengen. De geboorteverhalen zijn de verhalen met de bitse werkelijkheid, hoe Gods boodschap van vrede werd afgegeven.

In het begin van deze viering hebben wij erover gezongen: 'Peace, peace, wonderful peace'!

We zullen trouwvoller en milder worden door vrede. Zalig Kerstmis!

Brood delen, wijn delen, vrede wensen, bidden voor deze gemeenschap, voor wie zijn heengegaan, voor onze kinderen.

Een aandenken aan deze advent, aan deze viering:

- En God zag dat het goed was en liet zijn zoon opnieuw geboren worden op aarde;
- De vertaling van drie Christmas Carols: Wonderful Peace, The first Nowell en Noe!Noe!

Dan is er receptie, maar de leden van het koor zijn op voorhand gewaarschuwd: straks moeten ze in de gevangenis zingen!

Op 25/12 zingt het koor de **viering in de gevangenis** Wij zijn er niet, maar Annette en Ignace hebben een impressie gemaakt: 'Een 50-tal gevangenen, en een koor van ongeveer 30 mensen. Ook instrumentaal met viool-, piano-, piccolo-, en zelfs trompet ondersteuning.

De voorganger was Wauthier de Mahieu sj.

Het Kerstverhaal werd in stukjes voorgelezen door Elke, met telkens een korte overweging door de voorganger en afgewisseld met gezangen, waaronder een aantal uit ons 'Christmas Carols' repertoire.

Na de viering gingen wij door met 'A Celtic Christmas', 'Ding, dong! Merrily on high', 'Dance and Sing', en tot slot, met veel overtuiging 'Joy to the world'.

Applaus, en iedereen op pad met veel goede Kerstwensen.' (Bedankt Annette en Ignace).

Effataviering op 26/12. Ik ben er niet, maar Annette en Ignace hebben een impressie gestuurd:

'Een kleine doch aandachtige kudde in de opstelling rond de beelden van de Kerststal. Agnes deed de woorddienst, samen met Fons. Het evangelie was rond de Heilige Familie en het bezoek aan de tempel, waar de 12-jarige Jezus achterblijft, tot onrust van Maria en Jozef. De tafeldienst was de gesproken tekst van tafelgebed 'Die naar menselijke gewoonte' (ons nummer 110).

We zongen hoofdzakelijk kerstliederen, en besloten met de zegenbede (ons nummer 45). Daarna was er voor elk nog een restje warme 'Valeir'.' (dank!)

Is dat een winter? Mijn tulpen bloeien, de hyacinten botten open! Op 27/12!

Wouter, zondag 27 december 2015.